

S
ygn. I C 1786/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Urszula Minga-Głuszczyk
Protokolant:	Justyna Przełomieć

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2020 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko (...) S.A. w G.

o zapłatę

Oddala powództwo;

Zasądza od powódki B. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w G. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1786/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2018r powódka B. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 30.003,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 września 2018r do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że jest klientką pozwanego, na podstawie umowy z dnia 23 lipca 2010r. W dniu 30 września 2017r pozwana wystawiła na rzecz powódki fakturę nr (...) na kwotę 36.140,93 zł. Z uwagi na to, że w ciągu ostatnich 4 lat faktury za okres 2 miesięcy nie przekraczały kwoty kilkudziesięciu złotych, powódka odmówiła zapłaty za sporną fakturę. Powódka prowadziła z pozwanym korespondencję przedprocesową, zaś dnia 1 marca 2018r złożyła reklamację. Po 29 dniach pozwana ustosunkowała się do złożonej reklamacji, odmawiając jej uwzględnienia, a następnie odcięła dopływ prądu. Z uwagi na to, że w lokalu powódki przy ul. (...) w G. prowadzona jest działalność gospodarcza przez spółkę Przychodnia (...) Sp. z o. o., polegająca na świadczeniu usług medycznych, powódka w dniu 4 września 2018r zmuszona została do zapłaty na rzecz pozwanej kwoty 30.613,52 zł. Powódka wezwała pozwaną do zwrotu spornej kwoty, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 10 stycznia 2019r Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powódki.

Pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości oraz wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Pozwana podniosła, że sporna faktura została wystawiona w oparciu o

rzeczywiste zużycie wynikające ze wskazań układu pomiarowego, zaś odczytu dokonano w dniu 26 października 2017r; Natomiast poprzednie faktury wystawiane były na podstawie szacowanego zużycia energii elektrycznej, co mogło mieć wpływ na niedoszacowanie we wskazaniach układu pomiarowo – rozliczeniowego. Podniosła, że trudno przyjąć, aby w lokalu, w którym prowadzona jest przychodnia, realne zużycie energii elektrycznej było na poziomie o kWh za okresy dwumiesięczne. Od momentu dokonywania regularnych odczytów licznika, wysokość zużycia wzrastała, a wysokość należności wynikających z faktur VAT kształtowała się na poziomie kilku tysięcy złotych. Pozwana dokonała, że przedmiotowe zużycie nie musi odnosić się do okresu wskazanego na fakturze, a stanowić może różnicę pomiędzy ostatnio dokonanym odczytem, a odczytem bieżącym. Podniosła, że z informacji pozyskanych od (...) spółki (...) S.A> wynika, że nie było dostępu do licznika energii elektrycznej, stąd konieczność szacowania zużycia energii elektrycznej w oparciu o poprzednie okresy rozliczeniowe, co wynika z § 6 pkt 4.4.1. oraz § 7 pkt 3 Ogólnych Warunków Umów. Wskazała, iż powódka miała możliwość dokonania badania laboratoryjnego licznika, z czego nie skorzystała. Podkreślił, że reklamacja, jaką złożyła powódka, jak również dalsza korespondencja dotyczyła kwestionowania zużycia energii elektrycznej, nie zaś wstrzymania dostaw energii. Nie jest to zatem reklamacja złożona w trybie art. 6c ust 1 prawa energetycznego. Z tego też względu nierozpatrzenie reklamacji w terminie 14 dni przez pozwaną nie wywołało skutku w postaci milczącego uznania żądań w niej zawartych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lipca 2010 r. pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a B. K. zawarta została umowa kompleksowa, której przedmiotem była m.in. sprzedaż energii elektrycznej do lokalu powódki położonego w G., przy ul. (...).

(dowód: umowa – k. 15-16, Ogólne Warunki Umów Kompleksowych, k. 85-87)

Z tytułu sprzedaży energii na podstawie tej umowy pozwana wystawiła powódce faktury VAT:

- (...) /1F za okres od 17 listopada 2016r do 31 stycznia 2017 r. na kwotę 0 zł – na podstawie odczytu szacunkowego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości o kWh,
- (...) /1F za okres od 31 stycznia 2017 do 31 marca 2017 r. na kwotę 19,31 zł – na podstawie odczytu szacunkowego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości o kWh,
- (...) /1F za okres od 31 marca 2017r do 31 maja 2017 r. na kwotę 91.31 zł – na podstawie odczytu szacunkowego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości o kWh,
- (...) /1F za okres od 31 maja 2017r do 7 lipca 2017 r. na kwotę 19,31 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości o kWh
- (...) /1F za okres od 30 września 2017r do 9 listopada 2017 r. na kwotę 2.079,88 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...) i (...) kWh
- (...) /1F za okres od 9 listopada 2017r do 17 stycznia 2018r. na kwotę 3.778,41 zł – na podstawie odczytu szacunkowego za okres od 09 listopada 2017r do 31 grudnia 2017r wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...), zaś za okres od 01 stycznia 2018r do 17 stycznia 2018r, na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...)
- (...) /1F za okres od 17 stycznia 2018r do 15 marca 2018r r. na kwotę 4.406,68 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...)
- (...) /1F za okres od 15 marca 2018r do 18 maja 2018 r. na kwotę 32.497,69 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...), zaś jako wartość netto wskazano 2.128,29 zł – w rozliczeniu tej faktury pozwany uwzględnił zaległość powódki wynikającą z faktur za okres od 23 października 2017r do 23 kwietnia 2018r na łączną kwotę 29.532,97 zł

- (...) /1F za okres od 18 maja 2018r do 6 lipca 2018 r. na kwotę 30.613,52 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...) kWh, zaś wartość netto wskazano 495,74 zł – w rozliczeniu tej faktury pozwany uwzględnił zaległość powódki wynikającą z faktur za okres od 23 października 2017r do 18 czerwca 2018r na łączną kwotę 29.879,89 zł

- (...) /1F za okres od 6 lipca 2018r do 29 sierpnia 2018r. na kwotę 2.386,40 zł – na podstawie odczytu fizycznego za okres od 6 lipca 2018r do 29 sierpnia 2018r wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...) kWh, zaś na podstawie odczytu fizycznego dokonanego za okres od 29 sierpnia 2018r do 29 września 2018r wskazano ilość zużycia na (...) kWh

- (...) /1F za okres od 29 września 2018r do 7 listopada 2018 r. na kwotę 1.254,94 zł – na podstawie odczytu fizycznego wskazano na pobór energii elektrycznej w ilości (...) kWh.

(dowód: faktury, k. 73-84, odczyty, k. 131, odczyty, k. 20-24)

Pismem z dnia 19 października 2017r powódka odmówiła pozwanej zapłaty za fakturę VAT nr (...) na kwotę 36.140,93 zł wskazując, iż została naliczona bezpodstawnie i nie znajduje potwierdzenia w odczytach licznika zainstalowanego w lokalu.

Pismem z 09 listopada 2017r pozwany nie stwierdził nieprawidłowości w spornej fakturze podając, iż została ona wystawiona na podstawie odczytu rzeczywistego wykonanego w dniu 30 września 2017r, zaś poprzednie faktury wystawiane były na podstawie szacowanego zużycia energii elektrycznej.

Pismem z dnia 21 listopada 2017r powódka ponownie odmówiła zapłaty za sporną fakturę.

W odpowiedzi, pismem z 5 grudnia 2017r pozwana wskazała, że zgodnie z zapisami Ogólnych Warunków Umów (...) S.A. dla Konsumentów, odbiorca jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania Sprzedawcy o okolicznościach mających wpływ na możliwość niewłaściwego rozliczenia za usługę kompleksową (...). Powyższe nie zostało przez klientkę dopełnione, gdyż (...) S.A. nie odnotowała wcześniejszych reklamacji dotyczących nieprawidłowości związanych z rozliczeniem energii elektrycznej w przedmiotowym lokalu. Dlatego też, na mocy wspomnianych OWU pozwany był uprawniony do dokonywania odczytów szacunkowych.

Pismem z dnia 13 lutego 2018r pozwany wezwał powódkę do zapłaty kwoty 32.384,69 zł. Pismem z dnia 1 marca 2018r powódka złożyła pozwanemu reklamację, zaś pismem z dnia 4 kwietnia 2018r pozwana odpowiedziała na reklamację. Powódka uznając, iż pozwana odpowiedziała na reklamację po upływie 14 dniowego terminu, pismem z dnia 30 kwietnia 2018r poinformowała pozwaną, że w ocenie powódki reklamacja została uwzględniona w całości. Pismem z dnia 14 maja 2018r pozwana poinformowała powódkę o dokonanej korekcie faktur w ten sposób, że faktura nr (...) została wystawiona na kwotę 30.613,52 zł. Pozwany uwzględnił wpłaty dokonywane przez powódkę, co znalazło odzwierciedlenie w szczegółowym rozliczeniu tej faktury. Powódka dokonywała wpłat na poczet zaległych faktur następujących kwot: 2.617,80 zł w dniu 6 października 2018r, 494,98 zł w dniu 10 kwietnia 2018r 4.406,68 zł w dniu 27 kwietnia 2018r, 212,06 zł w dniu 11 lutego 2018r, 3.778,41 zł w dniu 11 lutego 2018r, 2.079,88 zł w dniu 11 grudnia 2017r, 3.614 zł w dniu 21 grudnia 2017r. Nadto, w dniu 4 września 2018r powódka dokonała zapłaty za fakturę nr (...) na kwotę 30.613,52 zł. Pismem z dnia 6 września 2018r powódka wezwała pozwanego do zwrotu nienależnego świadczenia, jednakże bezskutecznie.

(dowód: korespondencja stron, k 18-36, przelewy z rachunku, k. 37-44, wezwanie do zwrotu nienależnego świadczenia, k. 45-47, odpowiedź pozwanego, k. 48)

W lokalu powódki od 2013 r prowadzona jest działalność medyczna: Przychodnia (...) Sp. z o. o. Przychodnia wynajmuje od powódki trzy lokale i tam znajdują się dwa liczniki. Do licznika, którego dotyczy sporna faktura, pierwotnie podpisane było jedno pomieszczenie – sala gimnastyczna, posiadająca jedynie komputer i oświetlenie. W 2017r powódka kupiła kolejny lokal, który został podpisany do dwóch istniejących liczników. W tym czasie nastąpiła

modernizacja przychodni, zostało podłączone znacznie więcej sprzętu: lasery, sprzęt do elektroterapii, krioterapii, wprowadzono więcej grzejników elektrycznych. Przed wynajęciem obiektu rzez Przychodnię, w latach 2015-2016 była dość znaczna modernizacja, trwały roboty budowlano – remontowe dość znaczne. Po modernizacji powódka otrzymywała rachunki z licznika przy ul. (...) w G., z licznika przy ul. (...) rachunki nie przychodziły do powódki. Po modernizacji, pierwsza faktura, która przysłała w zakresie licznika Morska 7/2 dotyczyła spornej faktury. Po spornej fakturze rachunki przy ul. (...) przychodziły regularnie na kwotę około 2000-3000 zł. Licznik był badany technicznie, nie stwierdzono nieprawidłowości.

(dowód: zeznania świadka D. J., protokół elektroniczny, k. 110-111, zeznania powódki, protokół elektryczny, k. 123-124)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów, których żadna ze stron nie kwestionowała co do ich autentyczności, Sąd też nie znalazł podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka D. J.– właściciela Przychodni (...) Sp. z o. o. i jej Prezesa, a także powódki. Zarówno świadek, jak i powódka zgodnie zeznali co do okoliczności związanych z modernizacją lokali, przyłączenia do liczników kolejnego lokalu i również jego modernizacji, dołączenia dodatkowego sprzętu medycznego, a nadto braku odczytu licznika do momentu wykonania modernizacji. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne, logiczne i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia był art. 405 k.c. w zw. z art. 410 k.c., zgodnie z którymi to przepisami ten kto uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby bez podstawy prawnej zobowiązany jest do jej zwrotu. Przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu stosuje się do świadczenia nienależnego. Świadczenie jest nienależne m. in. jeśli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył. Zgodnie natomiast z treścią art. 411 pkt 1 k.c., nie można żądać zwrotu świadczenia jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany, chyba że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej. Przy czym na gruncie cytowanego przepisu przymus rozumiany jest w sposób szeroki. Obejmuje on nie tylko zagrożenie egzekucją świadczenia, ale również występowanie sytuacji, w których spełniający świadczenie, aby uniknąć niekorzystnych dla siebie skutków spowodowanych jakimkolwiek czynnikiem (legalnym, bądź bezprawnym), zmuszony jest spełnić świadczenie, mimo świadomości, że jest ono nienależne.

W kontekście powyższego, jak również w świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał, że świadczenie pozwanego nie było nienależne.

Bezspornie, w lokalu powódki prowadzona była działalność w formie Przychodni (...) Sp. z o. o. Przed objęciem dodatkowego lokalu przez Przychodnię, dokonano w nim dużego remontu, polegającego na modernizacji całego obiektu i przystosowania go do profilu działalności Przychodni. Wcześniej, Przychodnia prowadziła działalność w mniejszym rozmiarze, zaś w pomieszczeniu, do którego przyłączony był sporny licznik była jedynie sala gimnastyczna, nie wykorzystująca energii elektrycznej w znacznej ilości. Dopiero po modernizacji, nastąpi odczyt rzeczywisty licznika, w którym stwierdzono zużycie na kwotę dochodzoną pozwem. Wskazać jednakże należy, iż w okresie od 17 listopada 2016r do 31 stycznia 2017r, a także od 31 stycznia 2017r do 7 lipca 2017r były dokonywane odczyty szacunkowe licznika, których wartość opiewała na kwotę bądź 0 zł, bądź 19,31 zł. Dopiero faktyczny odczyt licznika w dniu 23 października 2017r wskazał na wartość 15.924,12 zł (k. 81v), kolejne odczyty mające miejsca w okresie od 11 grudnia 2017r do 18 czerwca 2018r wskazały łączną sumę odczytów na kwotę 29.879,89 zł, co w połączeniu z fakturą VAT nr (...) dało kwotę 30.613,52 zł.

Okoliczności podnoszone przez powódkę oraz świadka, że w lokalu był prowadzony remont, a nadto specyfika prowadzonej tam działalności, prowadzi do wniosku, że niemożliwym było otrzymywanie przez powódkę przez okres kilku miesięcy faktur VAT na kwoty równe zeru lub kilkunastu złotych. Pozwana, po otrzymaniu wpłat, miała prawo zgodnie z § 7 pkt 18 OWU zarachować wpłacane przez powódkę kwoty na poczet odsetek, kosztów, a następnie długu najdalej wymagalnego. Nadto, zgodnie z § 7 OWU pozwana miała prawo dokonać rozliczenia na podstawie wyszacowanego stanu wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego, czego efektem jest wydruk dołączony do pozwu (k. 20-24). Pozwana również wskazywała sposób rozliczania energii elektrycznej w oparciu o szacunkowe i rzeczywiste odczyty w kolejnych okresach, każdorazowo na drugiej stronie faktur wystawianych za kolejne okresy. Powódka natomiast, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie udowodniła, aby rozliczenia dokonane przez pozwaną były nieprawidłowe. Powódka nadto nie zakwestionowała prawidłowości działania licznika tym bardziej, że jak sama wskazała, układ pomiarowo - rozliczeniowy po analizie diagnostycznej, nie został uznany za wadliwy.

Odnosnie złożonej przez powódkę reklamacji, to wskazać należy, iż pierwszą reklamację powódka złożyła pismem z dnia 19 października 2017r (k. 18)., na którą pozwana odpowiedziała pismem z dnia 9 listopada 2017r (k. 19). Kolejne pisma reklamacyjne powódka składała w dniu 21 listopada 2017r oraz w dniu 1 marca 2018r. Na oba sima pozwany odpowiedział dnia 5 grudnia 2017r oraz dnia 5 kwietnia 2018r. Z uwagi na brak dołączenia do tych pism zwrotnego potwierdzenia odbioru, niemożliwe było ustalenie, czy pozwana każdorazowo odpowiadała w terminie 14 dni, czy też po tym terminie.

Niezależnie od powyższego słusznie wskazuje pozwana, że składane przez powódkę pisma nie stanowiły reklamacji, o której mowa w art. 6c ust 2 Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018r, poz. 755 ze zm). Pisma powódki nie dotyczyły bowiem wstrzymania dostawy energii, lecz dotyczyły zakwestionowania wysokości spornej faktury VAT. Zwrócić należy uwagę, że pozwana każdorazowo odpowiadała na korespondencję powódki wskazując swoje stanowisko, zatem o milczącym uznaniu reklamacji nie może być mowy.

W konsekwencji uznając, że w sprawie brak jest podstaw dochodzenia przez powódkę zwrotu kwoty wpłaconej tytułem spornej faktury, albowiem świadczenie nie było nienależne, Sąd, na podstawie art. 405 k.c. w zw. z art. 410 k.c. a contrario orzekł, jak w punkcie I wyroku, oddalając powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 § 1 k.p.c.). Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 3.600 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), powiększone o koszt opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.